

РЕШЕНИЕ

№ 5270

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **460** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на „ЮБИМ“ ООД срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С1864-0083018/19.12.2022г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага, че заповедта е незаконосъобразна и немотивирана, включително и в частта и за определения срок. Счита, че неправилно е била ангажирана отговорността на дружеството и е налице противоречие между фактическото описание на нарушението и посочената за нарушена законова разпоредба. Поддържа в жалбата, че е налице неяснота по отношение на вмененото нарушение и на приложимия закон. Счита, че предвид ниския размер на неотчетената чрез фискалното устройство продажба, вредните последици за фиска също са в незначителен размер, поради което административният орган е подходил механично при определяне срока на запечатването, без да отчете стойността на неиздадения касов бон. Наложена ПАМ не съответства на целта на закона, тъй като е налице несъразмерност. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло, като неправилна и незаконосъобразна Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С1864-0083018/19.12.2022г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В съдебното заседание жалбоподателят чрез управителя Д. поддържа жалбата, моли

съда да я уважи. Счита, че наложената мярка е крайна, ПАМ не отговаря на извършеното нарушение.

Ответникът - Началникът на отдел «Оперативни дейности» - С. в Гл. дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Л. оспорва жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.11.2022 г. в 16:40 часа при извършена проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - офис на туристическа агенция, находящ се на [населено място], [улица], стопанисван от „ЮБИМ“ ООД, с ЕИК[ЕИК] е установено, че на 20.10.2022 г. при заплащане от страна на клиент на туристическа услуга в размер на 468.00 лв. в брой и лева в офиса на дружеството на адрес: [населено място], [улица] не е издаден фискален касов бон. При проверката на 16.11.2022 г. е установено, че в търговският обект се използва фискално устройство: модел: „D. expert SX 01“ с ИН на ФУ: DY491154 и ИН на ФП: 36649627, потвърждение за регистрация в НАП № 4170474/26.05.2022 г. За извършеното плащане от клиента от страна на дружеството е издадена ръчна квитанция от приходен касов ордер № 174/20.10.2022 на същата стойност 468,00 лв. Квитанцията е с печат на дружеството. Към квитанцията клиента прилага и Договор за туристически пакет № 2913 от 23.09.2022 г., сключен между „ЮБИМ“ ООД и потребителя.

Видно от отпечатан КЛЕН от ФУ за датата на плащане в брой, а именно: 20.10.2022 г., плащане на стойност 468,00 лв. не е регистрирано във ФУ. /За същия ден няма отразени никакви продажби/.

Прието е, че горното представлява нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, вр. с чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС, на което основание на 19.12.2022г. на дружеството, стопанисващо обекта била издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка – запечатване на търговския обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни. В заповедта не е включено разпореждане за предварителното ѝ изпълнение, изрично е посочено, че заповедта е без предварително изпълнение, разпоредено е запечатването да се извърши след влизане в сила на заповедта.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.20г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която

директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия.

Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми и правилно е приложен материалния закон, съобразена и неговата цел поради следното:

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според чл. 186, ал. 1, б. “а“ ЗДДС, на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Безспорно се установява от приложения протокол за извършена проверка сер АА № 0083018/16.11.22г., че за квитанция №174/20.10.2022г. за сумата от 468.00 лева, заплатени от клиент е прието плащане жалбоподателя, за което не е издадена фискална касова бележка от регистрирано и монтирано в обекта фискално устройство. Не са представени доказателства, които да оборват констатациите на проверяващите в съдебното производство. Поради това, с издаване на оспорената заповед, правилно е бил приложен материалният закон, като не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства предвижда, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от същата Наредба задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, а в ал. 4 (предишна ал.3 - ДВ, бр. 75 от 2019 г.) на чл. 25 е предвидено, че фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова

бележка.

Неспазването на реда по чл. 118 ЗДДС в случая води до нерегистриране на приходи и отклонение от данъчно облагане, с което се нанася вреда на държавния бюджет. Законодателят е предвидил срок до един месец (до 30 дни) за налагане на тази мярка и в случая административният орган е определил срок наполовина на максималния, като е развил подробни мотиви за това.Целите на производството по Глава втора, Раздел III „Принудителни административни мерки“ и това по Глава трета „Производство по установяване на административните нарушения, налагане и изпълнение на административните наказания“ от Закона за административните нарушения и наказания са различни и независими една от друга.

Извършеното нарушение - неиздаване на фискален бон за стойност от 468.00 лева не може да се възприеме за маловажен случай, наложената мярка не е и несъразмерна.Установеното по делото от фактическа страна, показва създадена лоша и незаконосъобразна практика в стопанисвания обект, която следва да се преустанови.Заповедта съдържа изрични мотиви по отношение срока на мярката, като същият според настоящия състав не е несъразмерен по смисъла на чл.6 от АПК и несъответен на целта на ЗДДС. Предвид конкретната стойност на неотчетения приход, съдът счита, че запечатване на търговския обект и забрана за достъпа до него за срок от 14 дни ще изпълни целта, за която мярката се налага – дисциплиниране на търговеца и организиране на отчетността му по предвидения в Наредба №Н-18 начин.

Предвид изложеното, жалбата се явява неоснователна, като на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.24 от НЗПП в размер на 100 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЮБИМ“ ООД срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С1864-0083018/19.12.2022г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ЮБИМ“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

